

Protocol Meldcode

huiselijk geweld en kindermishandeling

COLOFON

eigenaar	bestuur	
beheerder	O&K, indirecte Aandachts Functionaris (iAF) (Marjon Smits) directie@blinkschool.nl , 06 48852122	
vastgesteld door .. op datum	bestuur	2 februari 2023
instemming door GMR op datum	9 februari 2023	
doelgroep	• Aandachtsfunctionarissen per school → zij vullen jaarlijks bijlage 2 voor hun school aan. • Directeuren • IB'ers	
publicatie	In de schoolgids wordt de meldcode toegelicht via een standaardtekst binnen Trinamiek. Het schoolprotocol wordt gekoppeld aan het jaarplan van de school.	

VERSIEGESCHIEDENIS

versie	wijziging
december 2022	protocol aangescherpt op basis van afwegingskader

1. Inleiding

De *Meldcode Huiselijk geweld en kindermishandeling* helpt professionals met het signaleren en handelen bij (vermoedens van) huiselijk geweld of kindermishandeling. Vanaf januari 2019 zijn organisaties verplicht met de verbeterde Meldcode en het bijbehorende afwegingskader te werken. De verbeterde Meldcode is tot stand gekomen om situaties van onveiligheid beter en eerder in beeld te krijgen.

In dit protocol staat beschreven hoe de meldcode vormgegeven wordt binnen Trinamiek. Dit document is bedoeld voor alle scholen binnen Trinamiek, als leidraad voor het handelen én als hulpmiddel om de inrichting van de processen binnen de eigen school goed vast te leggen.

De indeling van het document is als volgt:

In hoofdstuk 2 worden allereerst de stappen van de meldcode toegelicht. Vervolgens is aanvullende informatie opgenomen over meldnormen en situaties van onveiligheid.

In hoofdstuk 3 staan de wettelijke verplichtingen beschreven inclusief de wijze waarop we binnen de scholen van Trinamiek hier vorm aan geven.

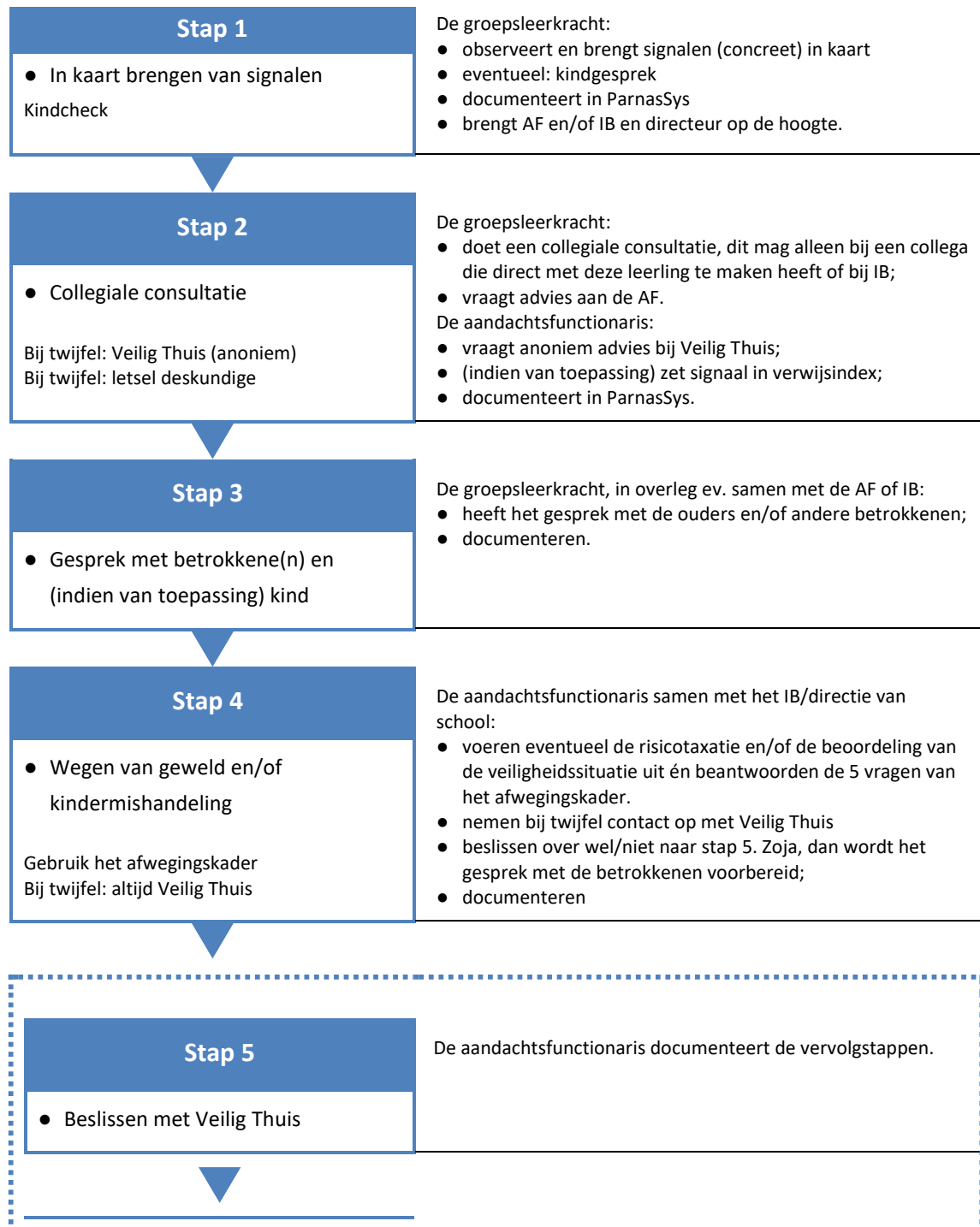
2. De meldcode

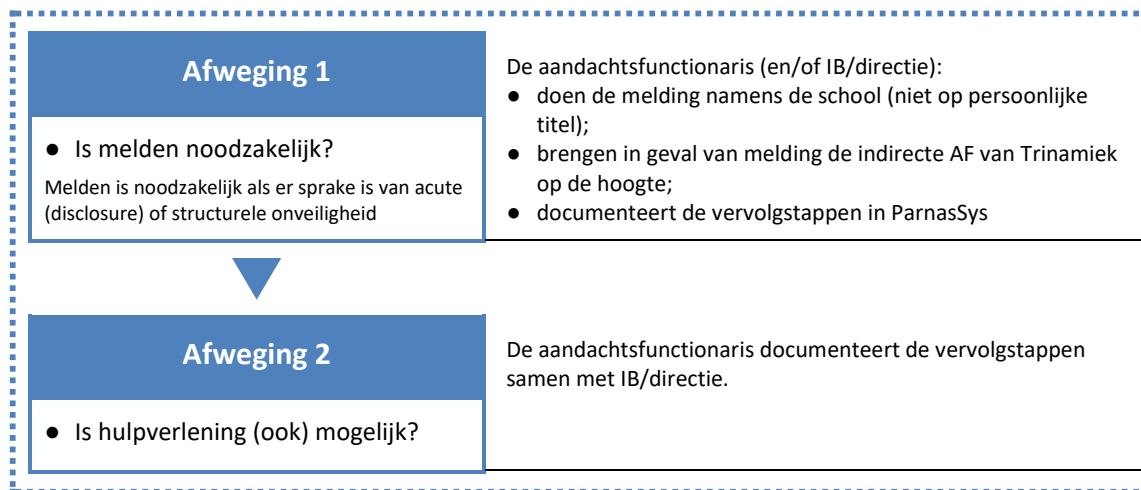
2.1 Inleiding

In dit hoofdstuk staan de wettelijk verplichte stappen van de meldcode schematisch weergegeven met de taakverdeling in de school. Vervolgens wordt een toelichting gegeven over het afwegingskader, de meldnormen en onveilige situaties. De school kan de schoolspecifieke rolverdeling opnemen in bijlage 2.

2.2 Wettelijk verplichte stappen en taakverdeling

Overzicht wettelijk verplichte stappen en taakverdeling in de school

2.2 Het afwegingskader

Het afwegingskader (toe te passen in stap 4), bevat de vijf afwegingsvragen waarmee beroepskrachten worden ondersteund bij de twee beslissingen, die in stap 5 van de meldcode moeten worden genomen. Het is verplicht om de afwegingsvragen in deze stap te verwerken.

#	De vijf afwegingsvragen
1.	<i>Heb ik op basis van de stappen 1 tot en met 4 van de Meldcode een vermoeden van (dreiging van) huiselijk geweld en/of kindermishandeling?</i> Nee: Afsluiten en vastleggen in dossier. Ja: Ga verder met afweging 2.
2.	<i>Schat ik op basis van de stappen 1 tot en met 4 van de Meldcode in dat er sprake is van acute onveiligheid en/of structurele onveiligheid?</i> Nee: Ga verder met afweging 3. Ja: Melden bij Veilig Thuis. De afwegingen 3 tot en met 5 worden samen met Veilig Thuis doorlopen.
3.	<i>Ben ik in staat effectieve hulp te bieden of organiseren om dreiging van (toekomstig) huiselijk geweld en/of kindermishandeling af te wenden? Bij acute onveiligheid en/of structurele onveiligheid wordt deze afweging samen met Veilig Thuis doorlopen.</i> Nee: Melden bij Veilig Thuis. Ja: Ga verder met afweging 4.
4.	<i>Aanvaarden de betrokkenen hulp om dreiging van (toekomstig) huiselijk geweld en/of kindermishandeling af te wenden en zijn zij bereid zich hiervoor in te zetten? Bij acute onveiligheid en/of structurele onveiligheid wordt deze afweging samen met Veilig Thuis doorlopen.</i> Nee: Melden bij Veilig Thuis. Ja: Hulp bieden of organiseren, ga verder met afweging 5.
5.	<i>Leidt de hulp binnen de gewenste termijn tot de noodzakelijke resultaten ten aanzien van de veiligheid en/of het welzijn (herstel) van alle betrokkenen? Bij acute onveiligheid en/of structurele onveiligheid wordt deze afweging samen met Veilig Thuis doorlopen.</i> Nee: (Opnieuw) melden bij Veilig Thuis. Ja: Hulp opstarten met afspraken over het volgen van toekomstige (on)veiligheid met betrokkenen en samenwerkingspartners.

2.3 Meldnormen: in welke situaties moeten beroepskrachten melden?

Beroepskrachten moeten een melding doen bij Veilig Thuis in de volgende situaties:

- in **alle** gevallen van acute onveiligheid en/of structurele onveiligheid en disclosure;
- in alle **andere** gevallen waarin de beroepskracht meent dat hij, gelet op zijn competenties, zijn verantwoordelijkheden en zijn professionele grenzen, in onvoldoende mate effectieve hulp kan bieden of kan organiseren bij (risico's op) huiselijk geweld en/of kindermishandeling;
- wanneer een beroepskracht die hulp biedt of organiseert om betrokkenen te beschermen tegen het risico op huiselijk geweld en/of kindermishandeling constateert dat de onveiligheid niet stopt of zich herhaalt.

2.4 Situaties van Onveiligheid

In het afwegingskader zijn er situaties vastgelegd waarin de beroepskracht **altijd** moet melden bij Veilig Thuis. Dit zijn situaties waarbij er sprake is van acute onveiligheid, structurele onveiligheid of disclosure. In bijlage 1 zijn voorbeelden opgenomen van deze situaties.

Acute onveiligheid

Bij acute onveiligheid gaat het om een zorgvrager die in direct fysiek gevaar is, wiens veiligheid de komende dagen niet is gegarandeerd en hij of zij heeft direct bescherming nodig. Bij het afwegen van signalen van huiselijk geweld en/of kindermishandeling schat een beroepskracht allereerst en voortdurend in of een betrokkene acuut (levens)gevaar loopt. Dit betreft de aanwezigheid van fysiek of seksueel geweld (met of zonder letsel) of, in geval van zorgafhankelijke kinderen of (oudere) volwassenen, de afwezigheid van de meest basale verzorging (waaronder eten, drinken, kleding en onderdak) maar bijvoorbeeld ook om het onnodig toedienen of juist nalaten van toedienen van medicijnen.

Structurele onveiligheid

Er is sprake van herhaling of voortduren van onveilige situaties of geweld. Een voorgeschiedenis van huiselijk geweld of kindermishandeling is de belangrijkste voorspeller voor voortduren van onveiligheid (daderschap en slachtofferschap) in de toekomst.

Disclosure

Bij disclosure uiten slachtoffers zichzelf bij een beroepskracht door hulp te vragen bij huiselijk geweld of kindermishandeling of zich uiten bij een beroepskracht zonder hulp te vragen. Dit noemen we *disclosure* oftewel: onthulling. Wanneer een kind of volwassene uit zichzelf praat over mogelijk huiselijk geweld en/of kindermishandeling betekent dit veelal dat het slachtoffer een acute crisis ervaart en vreest voor de veiligheid en/of het welzijn van zichzelf of gezinsleden. Neem als er sprake is van disclosure contact op met Veilig Thuis om af te stemmen wat een passende vervolgstap is.

3. Onze wettelijke verplichtingen

3.1 Inleiding

In dit hoofdstuk wordt beschreven hoe binnen Trinamiek aan de wettelijke verplichtingen voldaan wordt m.b.t. de meldcode in de volgende paragrafen: verantwoordelijkheden, vertrouwelijke informatie, documenteren, kindcheck, deskundigheid eengerelateerd geweld/meisjesbesnijdenis, informatie over meldrecht i.v.m. beroepsgeheim, verwijzindex risicojongeren, participatie van kinderen.

3.2 Verantwoordelijkheden

Binnen Trinamiek zijn de verantwoordelijkheden vastgelegd in het schema met de stappen van de meldcode op pagina 4. Op scholen kan sprake zijn van een aangepaste rolverdeling, deze is opgenomen in het schoolspecifieke protocol. Hiervoor kan de school bijlage 2 gebruiken.

- De aandachtsfunctionaris (AF) is de deskundige persoon op het gebied van de meldcode.
- De AF draagt zorg voor de implementatie, het hanteren en borgen van de meldcode, zodat huiselijk geweld en kindermishandeling eerder worden gesignaleerd, hulp geboden wordt en het geweld eerder stopt.
- De AF instrueert de collega's binnen de school over de meldcode en adviseert en begeleidt bij vermoedens van huiselijk geweld en kindermishandeling en de daarbij te nemen stappen.
- De AF adviseert en begeleidt de directie in de kennis van de meldcode en de implementatie hiervan in de school.

We spreken van twee soorten AF's:

- De indirecte aandachtsfunctionaris (iAF) binnen Trinamiek.
- De directe aandachtsfunctionaris (dAF) in de school.

In [dit document](#) staan de verantwoordelijkheden van de (in)directie aandachtsfunctionaris beschreven. In [dit document](#) is een overzicht van de AF's binnen Trinamiek opgenomen.

Om te bepalen welke acties op een school aandacht vragen kan de AF gebruik maken van [deze checklist](#) (Bron: LVAK).

De AF's worden geschoold en delen de informatie over de meldcode actief met het team. In bijlage 5 is een algemene presentatie opgenomen die hiervoor gebruikt kan worden.

3.3 Vertrouwelijke informatie

Zowel op de scholen van Trinamiek als binnen de stichting vinden we de bescherming van (persoons-)gegevens en privacy erg belangrijk. We verwerken persoonsgegevens conform de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG). Meer informatie is te vinden in onze [privacyverklaring](#).

3.4 Documenteren

Wij maken gebruik van het administratiesysteem ParnasSys waar kindgerelateerde informatie

opgeslagen wordt in notities. In bijlage 4 is een format voor een notitie in ParnasSys opgenomen voor waarin de stappen van de meldcode opgenomen zijn.

Bij het documenteren zijn de volgende aspecten van belang:

- doorloop de stappen zorgvuldig en documenteer deze;
- noteer concreet wat zichtbaar is, beschrijf feitelijk waarneembaar gedrag;
- documenteert volledig en m.b.t. wie, wat, waar, hoe, waarom en wanneer;
- vermeld bronnen;
- toon aan dat een besluit is genomen op basis van de feiten.

Ouders mogen de aantekeningen in dossier ParnasSys lezen en inzien, omdat ouders recht hebben op inzage in het dossier. Formeel hoeft stap 1 van de meldcode niet gedeeld te worden met ouders.

3.5 Kindcheck

De Kindcheck is onderdeel van de Wet Meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling. Doel van de Kindcheck is om meer kinderen in beeld te brengen die ernstig risico lopen mishandeld of verwaarloosd te worden door de situatie waarin hun ouder(s) verkeren. De Kindcheck vindt plaats in stap 1 van de Meldcode en is vooral gericht op beroepskrachten die contacten hebben met volwassen cliënten en niet met hun (klein-)kinderen, en daarom ook niet beschikken over kindsignalen.

In het onderwijs is dit minder van toepassing omdat het kind al in beeld is.

3.6 Deskundigheid eengerelateerd geweld/meisjesbesnijdenis

Er gelden specifieke aandachtspunten als er sprake is van (een vermoeden van) eengerelateerd geweld. Zo dient men in deze zaken altijd een deskundige te raadplegen, omdat het collectieve karakter van deze vorm van geweld specifieke expertise vraagt. Wanneer dit mogelijk aan de hand is wordt Veilig Thuis geraadpleegd.

Bij acute bedreiging van de veiligheid worden de stappen versneld. Denk hierbij aan (vermoedens van) een gedwongen huwelijk, achterlating, eerwraak die op (zeer) korte termijn dreigen plaats te vinden. Niet ingrijpen kan leiden tot moeilijk of niet omkeerbare situaties. Neem in dergelijke gevallen direct contact op met Veilig Thuis en een aandachtsfunctionaris eengerelateerd geweld bij de politie.

3.7 Informatie over meldrecht in relatie tot beroepsgeheim

Het beroepsgeheim of de zwijgplicht is een belangrijke voorwaarde voor effectieve hulpverlening. De vertrouwensrelatie met een cliënt of patiënt is van wezenlijk belang. Toch kunnen er situaties zijn waarin de problematiek zo ernstig is dat het doorbreken van het beroepsgeheim noodzakelijk is.

De regels voor het verbreken van het beroepsgeheim gelden voor alle situaties waarin een cliënt zich in een ernstige situatie bevindt. Bij een vermoeden van kindermishandeling of huiselijk geweld is dit in een meldrecht vastgelegd in de Wet maatschappelijke ondersteuning (art. 5.2.6 Wmo). Dit biedt iedere beroepskracht met een beroepsgeheim of een andere zwijgplicht het recht om een vermoeden van kindermishandeling of huiselijk geweld bij Veilig

Thuis te melden. Ook als zijn cliënt, patiënt of leerling daar geen toestemming voor geeft. Daarnaast biedt het meldrecht beroepskrachten de mogelijkheid om informatie over een cliënt, patiënt of leerling te verstrekken als Veilig Thuis daarbij in een onderzoek naar vraagt. Het wettelijk meldrecht geldt ook als er alleen meerderjarigen bij het huiselijk geweld zijn betrokken.

Voor een zorgvuldige besluitvorming is het noodzakelijk dat de beroepskracht de situatie, voordat hij zijn besluit neemt, bespreekt met een deskundige collega en (eventueel op basis van anonieme cliëntgegevens) advies vraagt aan Veilig Thuis. Verder is het van belang dat de aanwezigheid van voldoende relevante feiten of signalen en zorgvuldige verzameling van deze feiten en signalen aantoonbaar is, en dat er een zorgvuldige en concrete afweging van belangen is geweest. Alle stappen van de meldcode zijn zorgvuldig doorlopen, en de gesprekken met de betrokkene(n) zijn gevoerd.

3.8 Verwijsindex risicjongeren

Het doel van een registratie in de Verwijsindex is om professionals die betrokken zijn bij een gezin met elkaar in contact te brengen, af te stemmen en het kind zo goed mogelijk te helpen. Meer informatie is opgenomen op de [website van Multisignaal](#).

3.9 Participatie van kinderen

Voor kinderen die mishandeld, verwaarloosd of seksueel misbruikt worden, is het essentieel dat zij gezien en gehoord worden door volwassenen in hun omgeving die (professioneel) betrokken zijn en die zij vertrouwen. In bijlage 3 zijn de 9 actiepunten beschreven m.b.t. participatie van kinderen.

BIJLAGEN

Bijlage 1 Definities en voorbeelden acute, structurele onveiligheid en disclosure

In samenspraak met Veilig Thuis zijn standaard definities en voorbeelden opgesteld. Deze voorbeelden zijn gericht op de praktijk van het onderwijs, bijvoorbeeld: basisonderwijs, voortgezet onderwijs, speciaal onderwijs en leerplicht. Bron: Lvak

Acute onveiligheid

Definitie	Een persoon is in direct fysiek gevaar, diens veiligheid is de komende dagen niet gegarandeerd en hij of zij heeft direct bescherming nodig.
Toelichting	Bij het afwegen van signalen van huiselijk geweld en/of kindermishandeling schat een beroepskracht allereerst en voortdurend in of een betrokkene acuut (levens)gevaar loopt. Dit betreft de aanwezigheid van fysiek of seksueel geweld (met of zonder letsel) of, in geval van zorgafhankelijke kinderen of (oudere) volwassenen, de afwezigheid van de meest basale verzorging (waaronder eten, drinken, kleding en onderdak) maar bijvoorbeeld ook het onnodig toedienen van medicijnen of het verrichten van onnodige zorg.
Voorbeeld	- Door geweld toegebrachte verwonding die medische behandeling behoeft. - (Ernstig) letsel met een vermoeden dat dit is toegebracht, of een poging daartoe. - Poging tot verwurging. - Wapengebruik. - Geweld tijdens de zwangerschap. - (Vermoeden van) seksueel misbruik of seksueel geweld of seksuele exploitatie van kinderen jonger dan 18 jaar. - Acute bedreiging om zichzelf of een naaste (waaronder (ex)-partner, kinderen of familielid) te doden, ernstig letsel toe te brengen of hun vrijheid te benemen (familiedrama, eerwraak, vrouwelijke genitale verminking). - Onthouden van zorg die acuut de gezondheid bedreigt van -9 maanden tot + 100 jaar, waaronder het onthouden van voedsel. - Als een ouder/verzorger (medische) klachten/aandoeningen bij een kind verzint/aandikt, (medische) onderzoeksgegevens betreffende bij het kind bestaande klachten en afwijkingen vervalst of in het kader van een onderzoek selectief verstrekt of (medische) klachten en afwijkingen bij het kind daadwerkelijk veroorzaakt. - Vrijheidsbeperkende maatregel voor pleger loopt af zonder dat er afdoende veiligheidsmaatregelen genomen zijn. - Acuut onveilige situatie bestaat of zorg dreigt weg te vallen vanwege suïcidepoging, automutilatie, acuut psychiatrisch beeld, intoxicatie door alcohol of drugs. - Noodgedwongen vlucht van huis door (dreiging van) huiselijk geweld en/of kindermishandeling. - Een minderjarig kind dat alleen gelaten wordt in huis zonder toezicht en verzorging van een volwassene. - Minderjarigen die opgesloten worden in huis en onthouden worden van eten en drinken. - Minderjarigen die met een alleenstaande ouder leven, waarbij deze ouder een acute psychose krijgt.

Structurele onveiligheid

Definitie	Er is sprake van herhaling of voortduren van onveilige situaties of van geweld.
Toelichting	Een voorgeschiedenis van huiselijk geweld of kindermishandeling is de belangrijkste voorspeller voor voortduren van onveiligheid (daderschap en slachtofferschap) in de toekomst. In de afweging of sprake is van structurele onveiligheid is ten minste over de volgende factoren informatie nodig: herhaling van geweld /onveiligheid, oudersignalen en eventuele kindsignalen/signalen van slachtoffers.
Voorbeeld	- Minderjarigen die opgroeien bij ouders met zodanig ernstige problematiek ten gevolge van verstandelijke beperking, middelenverslaving, psychische problematiek dat de fysieke en emotionele veiligheid van het kind bij herhaling en/of voortdurend wordt bedreigd en de ontwikkelmogelijkheden van deze minderjarigen structureel ingeperkt worden. - Ernstige verwaarlozing die voor jonge opgroeiende kinderen blijvende schade kan veroorzaken. - Minderjarigen die een hoog schoolverzuim hebben. - Minderjarigen die stelselmatig getuige zijn van huiselijk geweld. - Minderjarigen die geregeld fysiek mishandeld worden. - Psychische en/of fysieke mishandeling door escalerende vormen van langdurige stalking in partnerrelaties.

Disclosure

Definitie	Slachtoffers die uit zichzelf een beroepskracht om hulp vragen of zich uiten bij (mogelijk) huiselijk geweld en/of kindermishandeling.
Toelichting	Wanneer een slachtoffer, kind of volwassene, uit zichzelf een beroepskracht om hulp vraagt bij mogelijk huiselijk geweld en/of kindermishandeling of zich hierover uit, zonder hulp te vragen, betekent dit veelal dat het (minderjarige) slachtoffer een acute crisis ervaart en vreest voor de veiligheid en/of het welzijn van zichzelf of gezinsleden. Het met onvoldoende voorbereiding met de ouders/pleger(s) bespreken van de (door het slachtoffer) geuite zorgen kan leiden tot (verergering van) situaties van acute of structurele onveiligheid. Dit geldt uitdrukkelijk ook voor specifieke vormen van huiselijk geweld zoals (ex-)partnerstalking, huwelijksdwang, eergerelateerd geweld en ouderenmishandeling. Een professionele norm tot melden betekent in dit geval zorgvuldige afstemming over de vervolgacties tussen de beroepskracht, Veilig Thuis en het slachtoffer.

Bijlage 2. Stappen meldcode op naam school

Wanneer de stappen van de meldcode afwijken van het proces op pagina 4 beschrijft de school deze in een schoolspecifiek deel van het protocol. Deze bijlage kan daarvoor gebruikt worden. Het is van belang bij alle stappen helderheid te hebben over het wie, wat, waar en wanneer van de acties en verantwoordelijkheden.

Stap 1: In kaart brengen van signalen

Hoe en door wie worden signalen in kaart gebracht?	
Hoe, door wie en wanneer wordt de kindcheck ingezet?	
Wie documenteert?	
Hoe wordt er bij signalen/vermoedens van eerdergerelateerd geweld gehandeld?	

Stap 2: Collegiale consultatie

Weten alle collega's wie ze om advies mogen vragen? (een collega die ook bij het kind betrokken is of AF/IB/directie).	
Wie vraagt (anoniem) advies bij Veilig Thuis?	

Stap 3: Gesprek met betrokkene(n)

Wie beslist wie er in gesprek gaat/gaan met de betrokkene(n)?	
Wie bereiden dit gesprek samen voor?	
Wie voert (indien van toepassing) een kind gesprek?	

Stap 4: Wegen van geweld en/of kindermishandeling

Hoe, wanneer en met wie wordt de risicotaxatie en/of de beoordeling van de veiligheidssituatie uitgevoerd?	
Hoe, wanneer en met wie worden de afwegingsvragen doorlopen?	
Door wie wordt bij twijfel altijd advies gevraagd aan Veilig Thuis.	

Hoe wordt het gesprek met de betrokkenen voorbereid en gevoerd wanneer er a.h.v. de afwegingsvragen besloten is een melding te doen bij Veilig Thuis?	
---	--

Stap 5: Beslissen met Veilig Thuis

Hoe wordt gezorgd voor goed voorbereide antwoorden op de laatste drie vragen van het afwegingskader?	
Wie doet een melding bij Veilig Thuis als a.h.v. de afwegingsvragen besloten is een melding te doen?	
1: Is melden noodzakelijk? 2: Is hulp inzetten/organiseren (ook) mogelijk? De melder neemt bij een melding samen met Veilig Thuis de laatste drie vragen van het afwegingskader door.	

Bijlage 3. Protocol participatie van kinderen

Voor kinderen die mishandeld, verwaarloosd of seksueel misbruikt worden, is het essentieel dat zij gezien en gehoord worden door volwassenen in hun omgeving die (professioneel) betrokken zijn en die zij vertrouwen. De participatie van kinderen staat beschreven in onderstaande negen opgestelde actiepunten uit de [Handreiking Participatie van kinderen in de Meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling \(VWS, 2018\)](#). In deze bijlage kan per casus ingevuld worden wie welke rol heeft.

De negen actiepunten

1. Termen

Omdat het het primair basisonderwijs betreft spreken we van kind en ouder(s)/verzorger(s)
Verplicht: benoem tenminste in stap 3 het kind expliciet als gesprekspartner.

2. Informatieverzorging over het proces aan het kind

De leerkracht is de eerste gesprekspartner van het kind. De leerkracht overlegt met de AF over wat ze zal bespreken met het kind over onderstaande punten. Ook kan besloten worden dat een andere (vertrouwens)persoon van het kind deze zaken bespreekt. Dit kan alleen iemand zijn die al betrokken is bij het kind (zoals de leerkracht van het voorgaande schooljaar, de IB'er of vertrouwenspersoon). Anders is het overdragen van informatie niet toegestaan.

Over de informatieverzorging aan het kind wordt altijd advies gevraagd aan Veilig Thuis.

Informereren over...	Welke informatie wordt gedeeld? Door wie, waar en hoe?
Wie is wat aan het doen?	
Waarom is diegene dat aan het doen?	
Wanneer gebeurt dit?	
Wat zijn de zorgen?	
Welke besluiten worden er genomen? Door wie, over wat en wanneer?	
Wanneer is er terugkoppeling (van bijv. Veilig Thuis) en waarover?	
Wat zijn de mogelijkheden voor het kind voor participatie, meedenken en mening geven.	
Het recht op klacht of verzet	

3. Informatie over veilig opgroeien

De leerkracht is de eerste gesprekspartner van het kind. De leerkracht overlegt met de AF over wat ze zal bespreken met het kind m.b.t. onderstaande punten. Hierbij wordt advies gevraagd van Veilig Thuis.

Informereren over...	Welke informatie wordt gedeeld? Door wie, waar en hoe?
Hoe en wie geeft de informatie aan kinderen over hun recht om veilig op te groeien?	
Wat is een normale omgang tussen ouder en kind?	
Hoe gaat u een kind ontschuldigen?	

4. Recht op eigen mening

Informereren over...	Welke informatie wordt gedeeld? Door wie, waar en hoe?
Hoe en wie het kind informeert over het recht om betrokken te worden, het recht op een eigen mening te geven en de mogelijkheden daarvan.	

5. Vragen en luisteren naar de visie van het kind

Mogelijke vragen aan het kind...	Wat is de visie van het kind?
De mening van het kind over bestaande zorgen	
De door het kind geopperde oplossingen	
De mening over voorgestelde beslissingen	

6. De mening van het kind in de besluitvorming

Afspraken maken over...	Welke informatie wordt gedeeld? Door wie, waar en hoe?
Wie, hoe en wanneer wordt mening van het kind gevraagd over de besluitvorming.	
Beschrijf hoe de mening van het kind meegenomen wordt in de besluitvorming	

7. Route bij disclosure

Bij disclosure wordt altijd in overleg met Veilig Thuis besproken wat de vervolgstappen zijn en wie en hoe deze gedeeld worden met een kind.

8. Steun

In overleg met VT afspraken maken over...	Afspraken
Hoe wordt er na een overdracht en/of melding steun geboden aan het kind.	
Hoe wordt dit met het kind besproken?	
Hoe en wie houdt hierover contact met Veilig Thuis en eventuele (andere) hulpverlening?	

9. Tips voor gesprek

Zie bijlage I in de [handreiking participatie van kinderen](#)

Bijlage 4 Format voor notitie in ParnasSys

Goed documenteren is bij gebruik van de meldcode belangrijk. Onderstaand format kan gebruikt worden om de stappen goed te documenteren in ParnasSys. Het format is door de accountbeheerder in ParnasSys toe te voegen via: Beheer \ Notitiecategorieën leerling.

In [deze instructiefilm](#) wordt toegelicht hoe goede documentatie eruit ziet.

Format notitie "Meldcode" in ParnasSys

Stap 1. Signalen in kaart brengen

Beschrijf concreet zichtbare signalen.

Wanneer van toepassing: toevoegen notities uit kindgesprek.

Zijn deze signaleren gedeeld met aandachtsfunctionaris?

Wat is de uitkomst van deze stap?

Stap 2. Collegiale consultatie

Welke collega is betrokken bij de CC? Wat is besproken in de CC?

Wat is het advies van de aandachtsfunctionaris?

Wat is het advies van Veilig Thuis?

Is er sprake van een registratie in de Verwijsindex?

Wat is afgesproken m.b.t. voorbereiding stap 3? (Wie/wat/waar/wanneer)

Wat is de uitkomst van deze stap?

Stap 3. Gesprek met betrokkene(n)

Wie zijn betrokken bij deze stap?

Feitelijk verslag van gesprek met betrokkenen. Wat is gezegd en door wie.

Wat is de uitkomst van deze stap?

Stap 4. Wegen van geweld en/of kindermishandeling

Wie zijn betrokken bij deze stap?

Uitkomsten risicotaxatie en antwoorden op vijf vragen afwegingskader

Eventueel: advies Veilig Thuis

Wat is de uitkomst van deze stap? Wel of niet melden?

Zo ja: Wie gaat dat doen? Wie gaan dat met betrokkene(n) bespreken?

Stap 5. Beslissen met Veilig Thuis

Verslag gesprek Veilig thuis: Is melden noodzakelijk of is hulpverlening mogelijk?

Is de indirecte AF van Trinamiek op de hoogte gebracht?

Beschrijven vervolgstappen

Bijlage 5. Informeren medewerkers

Het is van belang dat alle medewerkers binnen een school op de hoogte zijn van de meldcode en de rol van de aandachtsfunctionaris. [Deze presentatie](#) kan hiervoor gebruikt worden en aangepast worden voor gebruik op de school.

Vanuit de rijksoverheid is [deze toolkit](#) beschikbaar met achtergrondinformatie en tips over het gebruik van de meldcode.

De stappen van de meldcode & de rol van de aandachtsfunctionaris

Protocol Meldcode Trinamiek

Inhoud

- Waarom een meldcode?
- De 5 stappen van de meldcode
- Veilig Thuis
- De aandachtsfunctionaris
- Documenteren
- Oefening en verdieping